

Contribuția Frontului plugarilor la victoria în alegerile generale din noiembrie 1946

ILIE AVRAM

Alegerile parlamentare din anul 1946 apreciate de către P.C.R. ca un moment de seamă în lupta forțelor democratice pentru consolidarea cuceririlor obținute, pentru zdrobirea definitivă a reacțiunii, au avut o deosebită importanță pentru obținerea victoriei depline în revoluția populară din România.

Avindu-se în vedere faptul că țărănimea reprezenta marea majoritate a populației țării și că ea constituia aliatul cel mai de nădejde al proletariatului în lupta pentru desăvârșirea revoluției burghezo-democratice, P.C.R. a acordat importanța cuvenită întăririi alianței muncitorești-țăranesti, militind în tot cursul anului 1946 pentru desăvârșirea reformei agrare, pentru combaterea speculei, zădărnicirea încercărilor de sabotaj ale reacțiunii, pentru sprijinul în muncă și luptă al maselor populare. În acest sens, la sate s-a acționat în mod deosebit prin organizațiile Frontului plugarilor, prin guvern și aparatul de stat local.

Înminarea în vara anului 1946, în adunări festive organizate de Frontul plugarilor, a titlurilor de proprietate țăranilor împroprietăriți din regiunile unde se desăvârșise reforma agrară, a întărit substanțial încrederea țăranilor în trăinicia reformei agrare și în regimul democratic.

În scopul asigurării sprijinului majorității covârșitoare a populației partidul comunist a stabilit o tactică generală de alianțe politice, pornind de la interesele comune și specifice ale diferitelor categorii sociale pentru atragerea lor la participarea în comun în alegerile parlamentare.

Hotărîrea conducerii Frontului plugarilor de a participa pe liste comune, împreună cu celelalte forțe democratice în alegerile parlamentare, ca rezultat al politicii P.C.R., a constituit un factor hotărîtor pentru cîștigarea victoriei în bătălia electorală.

În perioada de pregătire a alegerilor a crescut influența și autoritatea Frontului plugarilor în rindurile țăranimii, cit și contribuția sa la traducerea în viață a politicii partidului comunist și a guvernului democratic.

Încă de la începutul anului 1946, Frontul plugarilor a luat măsuri de promovare în conducerea organizațiilor sale a celor mai cinstiți și devotați dintre membrii săi, întărind și lărgind rindurile organizației, slăbind influența reacțiunii la sate și în special a P.N.Ț.

Prin obiectivele și conținutul platformei — program elaborat în lumina directivelor plenarei C.C. al P.C.R. din ianuarie 1946 — au fost atrase pe lîngă partidele și organizațiile democratice și unele grupări politice cu vederi mai înaintate, din cadrul partidelor „istorice”, facilitîndu-se astfel posibilitatea concentrării atacului principal împotriva celor

mai reacționare forțe ale moșierimii și burgheziei, conduse de Maniu și Brătianu.

La 17 mai 1946, reprezentanții : P.C.R., P.S.D., Frontului plugarilor, P.N.P., P.N.L. — Tătărăscu, și P.N.Ț. — Anton-Alexandrescu, care definitivaseră încă la 9 mai 1946 platforma program, hotărâsc constituirea „Blocului partidelor democratice” și a Comisiei electorale centrale, care urma să coordoneze activitatea blocului pe întreaga țară ¹⁾.

Platforma program a B.P.D. cuprindea programul de acțiune guvernamentală în toate sectoarele de activitate și în special pentru refacerea economică a țării, pentru consolidarea regimului democratic, pentru asigurarea drepturilor și libertăților cetățenești, a independenței naționale și a păcii. Platforma mai cuprindea principalele cerințe ale tuturor categoriilor de oameni ai muncii și în primul rând ale clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare, stimulind inițiativele particulare ce contribuiau la stimularea producției industriale și agricole.

Cu un asemenea program electoral măreț care cuprindea ca un corolar al obiectivelor prevăzute industrializarea țării, menită să înlăture cauzele greutăților economice, să ducă la ridicarea nivelului de trai al întregului nostru popor, au putut fi mobilizate forțele democratice la luptă împotriva reacțiunii coalizate în jurul partidelor „istorice” pe atunci cu destulă influență în rîndul populației și a putut fi obținută victoria în bătălia electorală.

Comitetul executiv al Frontului plugarilor încă la ședința sa din 15 ianuarie 1946, analizînd munca de propagandă a pus problema pregătirii în vederea alegerilor, a selecționării celor mai buni propagandiști și pregătirii lor de către secția politică. Pe lângă activitatea desfășurată la nivel de comune și plăși, se preconiza organizarea unor mari întruniri cu mii de participanți în marile orașe ale țării ²⁾. S-a reliefat, de asemenea, necesitatea popularizării candidaților Frontului plugarilor, în care scop s-a stabilit a se întocmi manifeste cu ilustrații, texte biografice, extrase din cuvîntările acestora, „fluturași” etc. ³⁾.

Începînd din primele luni ale anului 1946, în toate ședințele și cu prilejul tuturor acțiunilor întreprinse de organizațiile Frontului plugarilor se ridicau și dezbăteau probleme legate de alegeri, dîndu-se indicații și stabilindu-se măsuri de activizare a membrilor organizației în vederea alegerilor ⁴⁾.

În luna martie 1946, Comitetul Central al Frontului plugarilor elaborează în acest sens „Platforma de colaborare politică”, pe baza principalelor puncte din programul organizației ⁵⁾.

Urînd exemplul partidului comunist, Frontul plugarilor înscrie la primul punct „Colaborarea cu toate forțele democratice din țară”, menționînd că : „Lupta începută cu puteri unite trebuie apoi continuată cu puteri unite... numai așa vor putea fi păstrate, continuate și adîncite așezările democratice cucerite prin actul de la 23 August 1944 și cele de la 6 Martie 1945, cînd s-a așezat la cîrma țării guvernul de largă concentrare democratică, „Dr. Petru Groza”.

În continuare, platforma de colaborare politică prevedea „Conviețuirea pașnică cu toate popoarele conlocuitoare și popoarele vecine”, „Continuarea purificării aparatului de stat”, „Necesitatea luptei împotriva sabotajelor și speculanților”.

Avînd în vedere faptul că pe atunci era încă vie în conștiința majorității țărănimii încrederea față de unele „instituții tradiționale”, ca :

monarhia, armata, proprietatea individuală și biserica, se prevedea menținerea și democratizarea acestora.

În platformă se înscriau „drepturi politice femeilor și tineretului“, categorii sociale pe care le chema la luptă pentru propria lor dezrobire. „Grija de căpetenie a Frontului plugarilor — menționa platforma — este și va fi o sistematică organizare a agriculturii“, în care scop se prevedea crearea de noi instituții de stat pentru „promovarea producției agricole, zootehnice și silvice“, pentru ajutorarea plugarilor. În legătură cu aprovizionarea țăranimii cu produsele industriale necesare, asigurarea desfacerii produselor agricole și combaterea speculei, platforma recomanda întărirea și dezvoltarea sectorului cooperatist, înlăturarea din comitetele de administrație a elementelor reacționare și exploatoare și introducerea reprezentanților cinstiți ai țăranimii muncitoare. Pentru întărirea și dezvoltarea micilor gospodării se preconiza organizarea unor instituții de credit pentru țărani, repartizarea sarcinilor provenite din Convenția de Armistițiu „asupra tuturor cetățenilor țării, asupra tuturor straturilor sociale“ și o dreaptă aplicare a impozitului agricol, „protejind pe plugarii săraci și noii împroprietăriți...“. Se menționa, de asemenea, necesitatea unei reforme silvice, „care să satisfacă atât interesele statului, cât și nevoile plugarilor de la deal și munte“.

Prezentind starea de lucruri în ceea ce privește sănătatea poporului, se preconiza crearea de instituții medico-sanitare la sate și se solicita îngrijire medicală gratuită pentru țărani.

În legătură cu organizarea învățământului și a activității culturale la sate se prevedea gratuitatea și modernizarea învățământului, cât și organizarea activității culturale de așa manieră încât să ducă la întărirea regimului democratic, la ridicarea satului și a statului, la afirmarea într-o tot mai mare măsură a poporului nostru liber și suveran.

Pe baza platformei de colaborare politică a Frontului plugarilor și a unor materiale de îndrumare pentru prelucrarea platformei-program a B.P.D., organizațiile Frontului plugarilor au desfășurat o intensă muncă politică în rindurile țăranilor muncitori în vederea obținerii victoriei în alegeri de către forțele democratice. Se sublinia în mod deosebit faptul că platforma-program a B.P.D. nu era numai un program electoral, ci și un „plan de guvernare“ prin înfăptuirea căruia se „desăvârșește opera de refacere a țării, începută de guvernul Groza“⁶⁾.

Faptul că pentru prima dată în istoria țării noastre un guvern își respecta și realiza programul cu care s-a angajat înainte de a veni la putere și că Frontul plugarilor deținea poziții atât de importante în acest guvern, făcea ca această organizație să câștige o tot mai mare influență și o largă popularitate în întreaga țară.

Ca și programul de guvernare democratică din ianuarie 1945, ale cărui prevederi se traduceau în viață în ritm accelerat, platforma-program a B.P.D., ținând seama de nevoile și posibilitățile naturale și tehnice ale țării, se caracteriza prin realism, schițând sarcini mărețe, dar care puteau fi realizate⁷⁾.

În primăvara anului 1946, în condițiile dezvoltării vertiginoase a organizației și a creșterii influenței sale în întreaga țară, Frontul plugarilor era considerat de către membrii săi, de către majoritatea țăranilor muncitori ca un partid al lor, care alături de partidul comunist luptă pentru definitivă eliberare națională și socială a țăranimii, pentru o viață mai bună⁸⁾. În această perioadă, apare și oficial în multe docu-

mente centrale și locale denumirea de „Partidul Frontul plugarilor“, uneori chiar și în antet la anumite documente ⁹⁾.

Având în vedere specificul dezvoltării revoluției noastre populare, faptul că în această perioadă se închegea Frontul unic muncitoresc, că partidul marxist-leninist al clasei muncitoare era în curs de cuprindere a celor mai înaintate elemente din rîndurile țărănimii muncitoare și că alianța muncitorească-țăărănească se consolidase în mod simțitor, s-a renunțat la ideea dezvoltării Frontului plugarilor ca partid al țărănimii, mergîndu-se pe linia dezvoltării partidului comunist unic și a consolidării alianței cu țărănimea muncitoare prin întărirea Frontului plugarilor ca cea mai largă organizație de masă a țărănimii muncitoare.

În condițiile desfășurării unei intense activități pentru desăvîrșirea reformei agrare, a organizării muncii în campaniile agricole și pentru combaterea efectelor secetei, a luptei împotriva reacțiunii, contra speculei și sabotajului etc. obiective principale ce stăteau în atenția organizațiilor Frontului plugarilor, în anul primelor alegeri parlamentare democratice a avut loc și o însemnată creștere a rîndurilor sale.

Se ajunsese astfel ca în toamna anului 1946, în preajma alegerilor, organizația Frontului plugarilor să cuprindă pe întreaga țară, peste un milion și jumătate de membri ¹⁰⁾.

Prin creșterea numărului de membri ai Partidului Comunist Român din rîndurile țăranilor muncitori și al celor dintre membrii Frontului plugarilor, se asigura o tot mai reușită conlucrare în muncă între cele două forțe democratice de bază de la sate, cît și îndrumarea și mai apoi conducerea organizațiilor Frontului plugarilor de către celulele de partid.

Pe lîngă ședințele obișnuite ce aveau loc la diferite nivele de obicei cîte una lunar, de la comitetele sătești și pînă la cele județene, într-o ordine și cu o evidență precisă pentru a se putea asigura și controlul, activiștii și alți membri ai Frontului plugarilor cu munci de răspundere participau și la anumite ședințe administrative de lucru cu pretorii, notarii, primarii, președinții comisiilor de reformă agrară organizate de către comitetele județene de partid și prefecturi ¹¹⁾.

În vederea întăririi activității organizației în general, cît și pentru îmbunătățirea muncii politice în campania electorală, în vara anului 1946 s-au luat măsuri de mărire a numărului activiștilor salariați cît și de pregătire a acestora prin cursuri de scurtă durată ¹²⁾.

Pentru o mai bună cuprindere teritorială în munca de îndrumare și control, în unele regiuni s-au împărțit plășile în sectoare de cîte 3-4 comune de care s-a stabilit să răspundă cîte un țăran mai bine pregătit de obicei dintre membrii comitetului județean ¹³⁾.

În ședința Comitetului Central al Frontului plugarilor din 6-7 august, Dr. Petru Groza și ceilalți conducători ai organizației apropiați acestuia recomandau activiștilor să se călăuzească în muncă după indicațiile partidului comunist, să privească lucrurile în ansamblu, urmărind interesele generale și punînd în centrul preocupărilor munca politică pentru victoria în alegeri ¹⁴⁾. Pentru înlăturarea fenomenelor negative ce se iveau se recomanda analiza temeinică a cauzelor acestora, activitate intensă și vigilență pentru înlăturarea lor, explicînd în mod plastic că „dacă vom tăia o buruiănă vor răsări altele în loc...“ ¹⁵⁾.

Pe lîngă legătura directă ce se ținea prin ședințele periodice de informare și instruire și munca de teren, multe indicații se trimiteau și în scris pentru a ajunge în mod amănunțit la toate organizațiile. În a-

cest sens unele comitete județene editau buletine proprii cu îndrumări pentru munca organizatorică și materiale pentru activitatea de propagandă electorală, de popularizare a situației politice interne și internaționale ¹⁶⁾.

În scopul evitării supraaglomerării unora cu prea multe sarcini și a îmbunătățirii activității de control și îndrumare, încă la începutul anului 1946 s-au dat indicații de revizuire a comitetelor Frontului plugarilor, de înlocuire a președinților care erau în același timp și primari, cit și a membrilor comitetelor necorespunzători din anumite motive ¹⁷⁾. S-a recomandat, de asemenea, completarea comitetelor cu responsabili culturali, pentru femei și pentru tineret acolo unde nu existau încă, și pentru recrutarea de corespondenți voluntari, de presă, cit mai multe „case de sfat” ca sedii proprii ale organizațiilor, cu firme, încasarea cit mai regulată a cotizațiilor etc. ¹⁸⁾.

Marea influență pe care Frontul plugarilor o cîștigase în rîndul populației sătești în anul 1946, cit și ponderea acestei organizații în cadrul B.P.D. era ilustrată și de numărul mare de primării pe care le deținea. Au fost cazuri, ca de exemplu în județul Someș, unde la un moment dat toți primarii din județ erau membri ai Frontului plugarilor. Mulți prefecți erau și președinți ai comitetelor județene ale Frontului plugarilor iar alții membri în comitete. Ei depuneau un deosebit interes pentru munca organizației, pentru creșterea rîndurilor sale și a influenței în mase.

Paralel cu înscrierea de noi membri în Frontul plugarilor s-a desfășurat și o acțiune de verificare a celor înscriși, impusă de faptul că solicitau a fi primiți tot felul de foști politicieni ai partidelor „istorice”, legionari și chiaburi reacționari, între care unii încercau subminarea organizației din interior și afirmarea reacțiunii în campania electorală. În unele județe, ca de exemplu la Vilcea, pentru a preveni asemenea fenomene, s-a stabilit ca din rîndurile simpatizanților să se primească „membri aderenți” — candidați pentru calitatea de membru al Frontului plugarilor, care participau o perioadă cit se credea de cuviință la activitatea organizației, dar fără a avea drept de vot și fără să plătească cotizație ¹⁹⁾. Avînd în vedere caracterul larg, de masă al organizației acest sistem nu s-a dovedit indicat a fi generalizat, verificarea necesară făcîndu-se o dată cu primirea în mod direct în rîndurile organizației.

Ținînd seama de numărul mare al femeilor ce urmau să voteze pentru prima dată, o atenție sporită a fost acordată în anul 1946 secțiilor de femei din cadrul Frontului plugarilor. În ianuarie 1946 Comitetul Central al organizației indica metode și procedee concrete pentru atragerea lor în rîndurile organizației ca : participarea la clăci, la șezători, organizarea de adunări unde să li se vorbească despre lupta femeilor din trecut și despre rolul pe care îl au în noua societate, despre egalitatea în drepturi cu bărbații, contribuind la ridicarea nivelului lor politic și cultural, la atragerea și pregătirea lor în vederea alegerilor ²⁰⁾. În vara anului 1946, conducerea centrală a organizației vine cu noi instrucțiuni în legătură cu organizarea femeilor, recomandînd organizarea comitetelor județene, de plasă și sătești, din cîte 9, 6 și 5 membre și care vor activa conlucrînd cu organizațiile bărbaților în ale căror comitete aveau reprezentante care le transmiteau sarcinile. Între principalele sarcini se recomanda : organizarea de cămine de zi pentru copii, organizarea de diferite colecte, activitate în domeniul social-cultural, abonarea pre-

sei, extinderea culturilor de legume, plante industriale și flori, creșterea de păsări și iepuri de casă, dezvoltarea apiculturii, etc.²¹⁾.

La Congresul Federației Naționale a Femeilor din România din 4-8 martie 1946 au participat și reprezentantele Frontului plugarilor, 11 dintre ele fiind alese în Consiliul Federației și în Comitetul executiv²²⁾.

În ceea ce privește munca în rândurile tineretului, în august 1946, a fost creată Federația națională a tineretului democrat din România, pe baza unei platforme democratice, la care au aderat principalele organizații de tineret între care și organizația tinerilor din Frontul plugarilor. Având în vedere numărul mare de tineri plugari, necesitatea educării și mobilizării lor în campania electorală s-a dispus ca și în continuare întreg tineretul de la sate să fie îndrumat și condus de organizațiile Frontului plugarilor²³⁾.

În această perioadă se punea accent deosebit pe atragerea și înscrierea tinerilor alegători în rândurile organizației. Echipele de muncitori ce mergeau la sate erau încadrate de obicei și cu tineri muncitori pentru a face legătura între tinerii țărani și tineretul muncitoresc²⁴⁾. În decursul anului 1946 pe lângă tot mai multe comitete ale Frontului plugarilor au luat ființă și comitete ale tineretului, în unele județe, numărul acestora apropiindu-se de numărul comunelor organizate.

Partidul Comunist Român cu sprijinul activ al Frontului plugarilor a luat măsuri de intensificare a procesului de organizare în sindicate a salariaților agricoli, în care scop în iunie 1946 a fost creată comisia de organizare a salariaților agricoli. În multe județe numărul muncitorilor agricoli înscrși în sindicate și membri sau colaboratori activi ai Frontului plugarilor era destul de mare. În județul Mureș, de pildă, numărul muncitorilor agricoli membri de sindicat era de peste 2 500²⁵⁾.

Tactica Partidului Comunist Român de consolidare organizatorică și politică a Frontului plugarilor ca cea mai largă organizație a țăranimii muncitoare din țară, a dus în anul 1946 la întărirea pe mai departe a alianței muncitorești-țăărănești, la schimbarea raportului de forțe în tot mai mare măsură în favoarea clasei muncitoare și a aliaților săi, la asigurarea victoriei în alegerile parlamentare din noiembrie 1946 de către forțele democratice.

În decursul anului 1946, cu toate greutățile provocate de seceta ce a bîntuit cu consecințe și mai nefaste decît în anul precedent, Frontul plugarilor s-a ocupat, obținînd rezultate apreciable în desăvîrșirea reformei agrare, organizarea muncii în campaniile agricole și înlăturarea efectelor secetei.

Un prilej important de demascare a partidelor reacționare, a întregii reacțiuni în general, l-a constituit judecarea între 6 și 15 mai 1946 și condamnarea principalilor criminali de război, vinovați de dezastrul țării, în frunte cu I. Antonescu. Larg popularizat în rîndul maselor populare din țară, în rîndul țăranimii muncitoare de către Frontul plugarilor „Procesul marii trădări naționale“, cum a fost denumit, a fost primit cu satisfacție de masele populare în fața cărora a fost demascată cîrdășia dintre I. Antonescu și conducătorii partidelor reacționare în frunte cu Maniu și Brătianu. În comune și sate aveau loc mitinguri, organizate cu concursul Frontului plugarilor, împotriva principalilor criminali de război și a colaboraționiștilor lor, la care participanții, oa-

meni ai muncii cinstiți între care mulți invalizi, văduve și orfani, victime ale războiului, cereau pedeapsa cu moartea principalilor vinovați de război²⁶⁾. Condamnarea criminalilor de război a constituit o puternică lovitură dată întregii reacțiuni din țara noastră și a contribuit în mod substanțial la întărirea încrederii oamenilor muncii în politica partidului și a guvernului, în fidelitatea lor față de voința și năzuințele poporului.

La sfârșitul lunii mai 1946 se încheiaseră pregătirile în vederea începerii campaniei electorale propriu-zise. În mod oficial campania electorală a fost deschisă la 2 iunie de către Dr. Petru Groza, în cadrul unei mari adunări populare ce a avut loc pe stadionul din orașul Iași²⁷⁾, deși, după cum s-a văzut mai sus, munca politică pregătitoare se desfășurase în întreaga țară încă din primele luni ale anului. În cuvântarea sa, președintele Frontului plugarilor și prim-ministru al țării, după ce s-a referit la realizările obținute de către regimul democratic pe plan intern și extern și a demascat intențiile sabotoare ale reacțiunii, a încheiat într-o atmosferă de entuziasm : „Să fim gata deci de aceste alegeri, să muncim până atunci și să facem ca ziua de alegeri să nu mai fie o zi de bătai, ci să fie o zi de mare sărbătoare, în care plugărima din sate, împreună cu muncitorii din uzine și intelectualii progresiști, să meargă să voteze pentru o Românie democratică“.

În scopul bunei funcționări a B.P.D., organism politic complex, s-a constituit Comitetul central electoral al B.P.D. din reprezentanții partidelor și organizațiilor componente. Pe lângă Comitetul central al B.P.D. au fost organizate șase secții și anume : electorală, propagandă și presă, administrativă, financiară, economică și de transporturi, cât și o comisie a tineretului democratic. Comitetele electorale ale B.P.D., similare cu secții, au fost create și la nivelul județelor, al orașelor și comunelor²⁸⁾, care își desfășurau activitatea după îndrumările primite de la centru și în activitatea cărora un rol de seamă l-au jucat reprezentanții Frontului plugarilor.

Pe baza legii electorale apărută în iunie 1946, Frontul plugarilor a desfășurat o vie și eficientă activitate propagandistică, întrucât ea viza un foarte mare număr de locuitori ai satelor, îndeosebi din rândurile femeilor și ale tineretului. Pentru prima dată în istoria țării noastre se acorda și garanția în mod real votul universal, egal, direct și secret pentru cetățenii țării de la vârsta de 21 de ani, fără deosebire de sex, naționalitate, avere, credință religioasă sau grad de cultură. Pentru prima dată se dădea drept de a alege și a fi aleși, femeilor și militarilor. Echipele de agitație ale Frontului plugarilor foloseau cu eficiență aceste prevederi cât și faptul că legea stabilea ca nedemni de a alege, de a fi aleși și de a face propagandă electorală, criminalii de război, cei vinovați de dezastrul țării, virfurile fostului aparat de stat al dictaturii militare fasciste și alte elemente care au servit în mod direct dictatura antonesciană și pe hitleriști cât și desființarea senatului folosit de vechile regimuri ca frână în calea reformelor democratice.

În județele și localitățile cu naționalități conlocuitoare, imediat după reafirmarea poziției partidului comunist în problema națională la plenara lărgită a Comitetului Central din iulie 1946, comitetele Frontului plugarilor au organizat o susținută muncă politică de demascare a manifestărilor revizionist-naționaliste ale reacțiunii, de popularizare a politicii de egalitate și propășire a oamenilor muncii din țara noastră, indiferent de naționalitate²⁹⁾. Asemenea măsuri cât și interzicerea prin

lege a oricăror discriminări rasiale, a încălcărilor sau restrîngerilor drepturilor naționalităților conlocuitoare au condus la evitarea multor impedimente în campania electorală, la ușurarea drumului spre victoria în alegeri a forțelor democratice.

Munca politică în campania electorală a fost desfășurată în două etape distincte : pînă la 25 septembrie, cînd s-a desfășurat în mod separat de către partidele și organizațiile componente ale B.P.D. și în restul timpului pînă în ziua alegerilor cînd întreaga activitate s-a desfășurat în comun în cadrul B.P.D.

Ținînd seama de ponderea mare a numărului de alegători din rîndul țărănimii, Partidul Comunist Român a acordat o atenție deosebită muncii desfășurate de către Frontul plugarilor mai cu seamă în prima etapă. Au fost date indicații celulelor de partid de la sate asupra modului cum trebuie să lucreze cu comitetele Frontului plugarilor, accentuîndu-se în mod deosebit pe munca membrilor de partid ce lucrau în cadrul acestei organizații ³⁰⁾.

Avînd în vedere faptul că în rîndurile organizației intraseră și unele elemente înstărite, chiaburești, cu suprafețe de pînă la 50 ha, unii dintre aceștia strecurîndu-se în comitetele satești sau în comisiile de reformă agrară, încercînd să abată organizația de la linia politică de bază de apărare a intereselor și drepturilor țărănimii muncitoare, Partidul Comunist Român a pus în fața Frontului plugarilor și a celorlalte organizații democratice necesitatea combaterii și demascării acestor elemente ³¹⁾. S-a precizat totodată că Frontul plugarilor nu luptă contra țăranilor cu avere mai mare atîta timp cît aceștia nu împiedică în luptă țărănimea muncitoare, revendicările juste ale țăranilor săraci.

În această perioadă organizațiile de plăși și comunale se aflau într-o continuă reorganizare. Comitetele locale luau singure măsuri de înălțurare a elementelor necinstite și dușmănoase din conducerea organizațiilor și de înlocuire a lor cu cei mai îndreptățiți membri din rîndurile țăranilor muncitori și intelectualilor, care s-au dovedit activi în munca politică și obștească. În multe organizații a avut loc operațiunea de reînscrisiere a tuturor membrilor pe bază de adeziuni ³²⁾. De fapt în anul 1946 au fost schimbate vechile cărți de membru ale Frontului plugarilor cu altele noi, prilej cu care s-a făcut verificarea membrilor ce nu fuseseră verificați încă ³³⁾.

Au existat și unele tendințe și încercări de „autonomizare“, de „independentă“ a organizației față de Partidul Comunist Român, manifestate de unele elemente chiaburești și de unii intelectuali ³⁴⁾. Asemenea manifestări au avut loc la Tecuci ³⁵⁾, în Oltenia ³⁶⁾ și la Deva ³⁷⁾, însă au fost preîntîmpinate cu atenție și atenuate de către organizațiile de partid și elementele înaintate din Frontul plugarilor, evitîndu-se astfel o eventuală ruptură în cadrul B.P.D.

Anumite greutăți, greșeli sau delăsări în muncă s-au întîlnit și la alte județe. La Olt, de exemplu, în luna aprilie 1946, din cauza unor neînțelegeri și discuții neprincipiale a trebuit să fie dizolvat comitetul județean și apoi reconstituit din nou ³⁸⁾. În luna iunie a fost dizolvat Comitetul județean Romanați al organizației din lipsă de activitate ³⁹⁾. În aceeași lună a fost dizolvat și Comitetul județean Turda, ca fiind nestăutar și a fost numit unul provizoriu pînă la apropiatul congres anual etc. ⁴⁰⁾.

Asemenea măsuri au dovedit seriozitatea cu care conducerea Frontului plugarilor privea problemele muncii organizatorice și întreaga ac-

tivitate în general. Analizînd însă în ansamblu activitatea desfășurată de întreaga organizație pe țară, se constată o muncă vie și susținută în cadrul B.P.D., o contribuție activă la toate acțiunile politice și social-economice ce aveau loc în viața satelor.

În prima fază a campaniei electorale, Frontul plugarilor a organizat zeci și sute de întruniri în fiecare județ, cu participarea întregilor comune și sate, cît și mari adunări și mitinguri în principalele orașe, centre de județ și regiuni, la care participau reprezentanți ai organizațiilor de la comune și plăși⁴¹⁾. S-au luat măsuri de pregătire și perfecționare a cadrelor, de sporire a numărului de elevi în școlile de cadre județene de scurtă durată ale căror programe au fost adecvate conform sarcinilor campaniei electorale. La aceste școli cît și în casele de sfat se țineau expuneri pe teme ca : „Istoricul luptelor țărănești“, „Clasele sociale și lupta de clasă“, „Eroi ai țărănimii“, „Reforma agrară“, „Cooperația și importanța ei pentru viața țărănimii“ etc.⁴²⁾. Au fost verificați primarii și notarii, luîndu-se măsuri de înlocuire a celor necorespunzători cu oameni ce se bucurau de mare popularitate pentru a putea sprijini cu eficiență atragerea populației de partea forțelor democratice în alegeri⁴³⁾. În principiu schimbarea primarilor se făcea cu consimțămîntul partidelor și al organizațiilor din B.P.D., potrivit instrucțiunilor C.C. al B.P.D., unii primari frontiști fiind schimbați cu alții, membri ai celorlalte partide și organizații componente ale B.P.D. pentru o reprezentare mai echitabilă⁴⁴⁾. Numărul de primari membri ai Frontului plugarilor a rămas însă tot cel mai mare. (În iulie, în județul Cluj, 250 din 262 existenți, în Tecuci, 22 din 57 ; în octombrie în județul Buzău, 71 din 173 ; în Mehedinți, 44 ; în regiunea Dunării de Jos, în noiembrie erau 273 repartizați pe județe astfel : Brăila 66, Tutova 65, Rîmnicu Sărac 62, Putna 44, Tecuci 19 și Covurlui 17).

Faptul că mulți prefecți erau membri ai Frontului plugarilor, unii dintre ei fiind președinți ai comitetelor județene, făcea ca aceștia să se ocupe îndeaproape de activitatea organizației.

Cei mai buni dintre membrii Frontului plugarilor în primul rînd dintre vechii activiști și conducători ai organizației care meritau a face parte din primul parlament al țării, au fost stabiliți de către Comitetul Central al Frontului plugarilor și de către B.P.D., drept candidați de deputați și apoi popularizați din timp în rîndurile țaranilor muncitori⁴⁵⁾. Pentru a-i face cît mai cunoscuți maselor s-au difuzat comitetelor, pînă la nivelul comunelor, tablouri cu portretele acestora, între care Dr. Petru Groza, Romulus Zăroni, Miron Belea, Constantin Agiu etc.⁴⁶⁾.

Ținînd seama de influența pe care o aveau intelectualii în rîndul sătenilor și de competența lor în organizarea și desfășurarea muncii politice, o atenție deosebită s-a acordat atragerii în continuare în rîndurile organizației și folosirii în campania electorală a intelectualilor.

Tot mai mulți intelectuali cinstiți în special din rîndul învățătorilor, juriștilor, preoților etc., intrau în rîndurile Frontului plugarilor sau activau ca simpatizanți, aducînd un deosebit aport în domeniul muncii de propagandă. Cu concursul intelectualilor de la sate, Frontul plugarilor a organizat anumite încercări de anchete sociale întocmind și completînd fișe-chestionar în multe localități și regiuni din țară⁴⁷⁾. Se cereau date în legătură cu viața economică a satelor, situația reformei agrare și a desfășurării lucrărilor agricole, asupra activității social-culturale cît și în legătură cu organizarea politică a comunelor și satelor, cu

forțele reacțiunii și pregătirile în vederea alegerilor etc., unele chestionare cuprinzând zeci de probleme (întrebări) ⁴⁸⁾.

Pentru pregătirea de noi cadre în vederea desfășurării muncii politice în campania electorală, B.P.D. și Frontul plugarilor organizau cursuri de scurtă durată și instructaje pentru așa-ziii „electori“. Numărul cadrelor de activiști ai organizației cu pregătire politică în dezvoltare se mărise simțitor. Cele mai multe comitete electorale comunale și un mare număr de comitete de plasă erau prezidate de membri ai Frontului plugarilor.

Cît privește colaborarea în cadrul B.P.D. în genere era bună la nivelul județelor, ceva însă mai slabă la plăși și comune. Existau și cazuri de comune în care colaborarea era abia înfiripată sau aproape inexistentă, mai ales în prima fază a campaniei electorale ⁴⁹⁾.

În munca politică organizată cei mai buni activiști ai Frontului plugarilor țineau cuvântări agitatorice cu conținut democratic și patriotic, însuflețind pe participanți la muncă, pentru reconstrucția țării și la luptă împotriva manifestărilor reacțiunii.

Se organizau, de asemenea, convorbiri cu grupuri de cetățeni, pe teme legate de viața satului, de alegeri, se desfășura munca politică de la om la om, se difuzau ziare, manifeste, chemări, lozinci și alte materiale cu caracter electoral. Alături de manifestele cu caracter general, unele tratau cîte o singură problemă ca cea a impozitelor, a sprijinirii regiunilor bînuite de secetă sau manifeste adresate unor categorii de cetățeni ca cel adresat moșilor ⁵⁰⁾, (pentru a nu se lăsa duși în eroare de reacțiune), cele adresate populației din Banat ⁵¹⁾, Tutova ⁵²⁾ etc. Totodată au mai fost tipărite și distribuite organizațiilor diferite broșuri, în special în legătură cu istoricul organizației, culegeri de poezii plugărești, programul organizației, almanahuri, calendare ale Frontului plugarilor, afișe electorale, volumul „Răscoala pămîntului“ de G. Micle etc.⁵³⁾.

Cît privește presa, ziarul central „Frontul plugarilor“ cît și ziarele locale județene popularizau realizările obținute în munca de reconstrucție și demascau împotrivirea reacțiunii cît și metodele bune, eficiente, folosite de unele organizații în scopul generalizării lor. Începînd cu luna octombrie 1946, Biroul politic al C.C. al Frontului plugarilor a hotărît dublarea tirajului ziarului central și a luat măsuri pentru îmbunătățirea difuzării lui cît și a ziarelor locale existente aproape în toate județele (ex. „Brazde făgărășene“ — tiraj 6 000 exemplare ; „Vlașca liberă“ — 5 000; „Drum nou“ Brașov — 2 500 ; „Voința plugărimii“ Someș, „Cuget liber“ Constanța, „Chemarea Buzăului“ etc.).

Pentru prima dată în istoria politică a poporului nostru apar „casele alegătorului“, ai căror mulți responsabili la sate erau membri ai Frontului plugarilor dintre intelectualii satelor. Mijloc important de educație politică și cetățenească în totală opoziție cu cîrciumile și bătaușii partidelor istorice constituiau adevărate cluburi în care se organizau activități zilnice : conferințe, convorbiri, manifestări cultural-artistice, șezători, audii etc.

În luna octombrie, conducerea organizației recomanda să se explice țăranilor rezultatele Conferinței de pace de la Paris și atrăgea atenția asupra pericolului ce-l prezentau bandele organizate ale lui Maniu și Brătianu, demascarea activității la Paris a grupului Gafencu-Crețeanu (care se declarau de acord cu despăgubirile uriașe cerute de americani pentru „pierderile“ societăților petroliere, cu capital american din România, susțineau teoria „Dunării internaționale“ și erau de acord

ca România să fie considerată ca țară învinsă și nu cobeligerantă la războiul antihitlerist, fapt ce ar fi lezată interesele economice și politice ale României, independența statului nostru).

Se recomanda acordarea de atenție sporită comitetelor de tineret ale Frontului plugarilor, organizațiilor tineretului progresist cît și comitetelor de femei și mișcării cooperatiste care începuseră să desfășoare o activitate tot mai fructuoasă.

În cadrul întrunirilor ce aveau loc se întocmeau planuri de realizări pe localități și centralizate la județe, cuprinzînd lucrări de interes obștesc în domeniul agricol și edilitar-gospodăresc ca : reparații și amenajări de localuri publice, drumuri, construcții de poduri, fîntîni, plantații și chiar electrificări etc. În multe părți se organizau adevărate întreceri între comune și sate, lucrările efectuate constituind o mîndrie pe drept justificată pentru locuitorii satelor.

S-au înființat noi cooperative, micșorînd raza de deservire a celor existente și s-a luptat împreună cu celelalte forțe democratice pentru cucerirea de noi poziții în conducerile cooperativelor și a federațelor județene, ajungîndu-se către finele anului 1946 ca aproape toate unitățile să aibă conduceri democratice, un mare număr de mandate în consiliile de administrație deținîndu-le reprezentanții Frontului plugarilor.

În cea de a doua fază a campaniei electorale, organizațiile locale ale Frontului plugarilor au participat activ la acțiunile organizate în cadrul B.P.D., intensificînd îndeosebi munca de la om la om, lămurind înscrierea alegătorilor pe liste, demascarea nedemnilor, iar în ultima perioadă și tehnica votării ⁵⁴⁾, ⁵⁵⁾).

Incercările reacțiunii de spargere a coaliției guvernamentale, de creare a unui bloc în jurul P.N.Ț. condus de I. Maniu, au fost zădărnice prin sprijinul activ al maselor muncitoare dat politicii P.C.R. Zvonurile diversioniste bazate pe minciună și calomnie în legătură cu luarea pămîntului de către stat, cu creșterea impozitelor sau deportarea țăranilor au fost combătute cu tărie. De multe ori întrunirile organizate de reacțiune erau transformate în manifestări în favoarea forțelor democratice prin participarea masivă a frontiştilor și comuniștilor, silind reacțiunea să se rezume la discuții de la om la om sau mici întruniri pe la casele chiaburilor. Maniștii și liberalii încercau să producă tulburări și scandaluri, dar în majoritatea cazurilor țăranii muncitori nu se lăsau provocați.

Partidul Comunist Român a atras atenția că nu trebuie văzuți și tratați ca reacționari toți „cei nelămuriți, care încă evită să vină în organizațiile de masă” și în rîndul acestora să se ducă muncă de convingere cu răbdare pentru înțelegerea justă a lucrurilor. Trebuie luptat împotriva vechii mentalități, răspîndite în jurul țăranimii, de a vedea în politică minciuni, destrăbălări, bătăi etc., fapt ce determina rezerve în antrenarea la activitatea politică mai ales a femeilor. Aceasta cu atît mai mult cu cît partidele reacționare nădăjduiau să obțină victoria în alegeri pe căile folosite de ei în trecut : bătăi, crime, falsuri etc.

Poziția antidemocratică din trecut cît și mai ales atitudinea reacționară față de reforma agrară a partidelor „istorice” a micșorat tot mai mult influența lor politică, mărind totodată neîncrederea maselor în politica ce o desfășurau. Procesul de destrămare a partidelor „istorice” început o dată cu publicarea platformei F.N.D. din septembrie 1944 se intensifica mereu. În preajma alegerilor aveau loc masive demisii atît dintre membrii de rînd cît și dintre conducători. La Sibiu, Iași, Cluj,

Constanța, Turda, Ocnele Mari, în Oltenia etc. au avut loc adevărate rupturi. Se cereau demisii în scris, se făceau declarații publice de desolidarizare, mulți membri ai acestor partide se înscriau în Frontul plugarilor, în gruparea P.N.Ț., condusă de Anton Alexandrescu, și mulți liberali brătieniști, în gruparea condusă de Tătăreanu⁵⁶).

Nădejtile maniștilor, care se bazau pe o oarecare influență în zona Clujului, unde era mai binecunoscut reprezentantul lor în guvern, Emil Hațieganu, cit și încercările de sprijin ale unor cercuri imperialiste străine au fost spulberate de atitudinea hotărâtă a maselor populare educate de forțele democratice conduse de partid. Au fost descoperite și reprimare de organele de stat și organizațiile subversive cu denumiri conspirative ca : „Cercul militar profesional“, înființat la 17 noiembrie 1946 și menit să pregătească oameni pentru organizarea unui complot⁵⁷).

După cum se știe la 19 noiembrie au votat aproape 7 milioane de cetățeni, 6 934 583, reprezentând 88,99 la sută din numărul înscrișilor pe liste, un procent fără precedent în istoria politică a României.

În multe părți ale țării reacțiunea a atacat secțiile de votare și sediile organizațiilor democratice, folosind arme de foc. Au fost cazuri de distrugeri de urne, atacuri împotriva autorităților, a unor persoane particulare, devastări de sedii, întreruperi de legături telefonice etc. Atacurile reacțiunii s-au soldat cu 17 morți și 126 răniți. Au fost victime ale reacțiunii și unii activiști ai Frontului plugarilor (în luna aprilie, căpitanul pandur Gh. Popescu, instructor al Comitetului județean Dîmbovița, omorît de către reacționari neidentificați; în luna octombrie Ioan Cincu, președintele organizației locale și a comisiei de reformă agrară din comuna Drănic, județul Dolj, de către niște moșieri brătieniști expropriati) ș.a.

Rezultatele alegerilor au fost dezastruoase pentru partidele reacționare : 71,80 la sută din voturi B.P.D. ; 8,06 la sută U.P.M. în timp ce P.N.Ț. a obținut 7,71 la sută, P.N.L. 0,72 la sută și Dr. Lupu 0,48 la sută. Din cele 414 mandate, 348 au fost obținute de B.P.D., 29 de U.P.M., 32 de P.N.Ț., 3 de P.N.L. și 2 de P.T.D. condus de Dr. Lupu.

Din partea Frontului plugarilor au candidat 81 de reprezentanți între care 46 țărani de la coarnele plugului despre care presa centrală arăta : „Nu începe îndoială că deputații țărani vor îndreptăți încrederea ce li s-a acordat punîndu-și toată puterea de muncă în slujba fraților lor“⁵⁸).

Prin victoria obținută de către forțele democratice în alegeri s-a marcat falimentul definitiv al partidelor istorice și s-a confirmat voința hotărîtoare a maselor populare de a împiedica revenirea claselor exploatatoare la conducerea statului. Votul alegătorilor a consacrat guvernul instaurat la 6 martie 1945 și a creat primul parlament democrat al țării, un nou și însemnat organ de luptă pentru dezvoltarea pe mai departe a revoluției noastre populare.

În întreaga țară au avut loc mari adunări populare pentru sărbătorirea victoriei la care au participat cu însuflețire membrii Frontului plugarilor.

Iată ce declara Dr. Petru Groza la marele miting al victoriei în alegeri, ce a avut loc în Capitală : „Unirea tuturor forțelor democratice din această țară ne-a dat această biruință care ne face ca de aici încolo să putem să ne prezentăm cu capul sus și în fața acelor care pînă acum au pus la îndoială drepturile noastre... Vom duce această luptă ina-

inte pînă cîm zmulge din rădăcini și ultima buruiană de reacțiune, de șovinism și de ură din această minunată țară, din această minunată grădină care se numește România“.

...De acum încolo nimeni nu va putea să nu țină seama de noi“⁵⁹) — prognoză adevărată întru totul de viitor.

Întîlnirile deputaților Frontului plugarilor cu alegătorii țărani se bucurau de mare succes. Adunările țăranilor au prilejuit puternice manifestări de bucurie la care participanții își exprimau hotărîrea de a lupta pentru înfrîngerea oricăror acțiuni ale dușmanilor poporului și se angajau să realizeze în întregime prevederile platformei-program a B. P. D.

Prin experiența cîștigată de Partidul Comunist Român, referindu-se la victoria obținută de B.P.D. în alegerile parlamentare din 1946, tovarășul Nicolae Ceaușescu arată că ea „oglindește baza social-politică largă pe care se sprijină guvernul democratic, compromiterea și izolarea de mase a partidelor burgheze reacționare care curînd aveau să dispară din viața politică“⁶⁰).

Măreața victorie obținută de către forțele democratice din România, la 19 noiembrie 1946, a deschis largi perspective de dezvoltare pe mai departe a procesului revoluționar neîntrerupt ce se desfășura în țara noastră.

NOTE

1. Scinteia nr. 521, din 11 mai 1946.
2. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 4, filele 1-2.
3. Idem, filele 3, 9.
4. Ibidem.
5. Puncte de program. Platforma de colaborare politică. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 4, filele 32—34.
6. Indreptar pentru prelucrarea Platformei-program a B.P.D., Arhiva Comitetului județean Bihor al P.C.R., fond nr. 8, dosar nr. 2, fila 4.
7. Scopul acordului B.P.D., Arhiva Comitetului județean Ploiești al P.C.R., fond nr. 1, dosar nr. 20, fila 1.
8. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 6, fila 126.
9. Partidul Frontul plugarilor, Comitetul Central, nr. 2013/1946, „Către organizațiile județene“, Arhiva Comitetului județean Iași al P.C.R., fond nr. 26, dosar nr. 32, fila 72.
10. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 1, dosar nr. 10, filele 353, 372; fond nr. 20, dosar nr. 5, fila 60, dosar nr. 6, filele 17, 103, fond nr. 29, dosar nr. 2, fila 222.
11. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 4, filele 6-8; Arhiva Comitetului județean Galați al P.C.R., fond nr. 1, dosar nr. 1, fila 60.
12. Proces-verbal al ședinței C.C. al Frontului plugarilor din 6-7 august 1946, Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 4, filele 15, 19.
13. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 6, fila 143.
14. Proces-verbal al ședinței C.C. al Frontului plugarilor din 6-7 august 1946, Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 4, fila 23.
15. Ibidem
16. Arhiva Comitetului județean Galați al P.C.R., fond nr. 32, dosar nr. 50, fila 21.
17. Idem, fila 22.
18. Ibidem.
19. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 5, fila 70.
20. Instrucțiuni pentru organizarea femeilor în Frontul plugarilor, 20 ianuarie 1946, Arhiva Comitetului județean Galați al P.C.R., fond nr. 32, dosar nr. 89, fila 14.

21. Arhiva Comitetului județean Cluj al P.C.R., fond nr. 28, dosar nr. 1, fila 6.
22. Ședința Comitetului Central al Frontului plugarilor din 18 martie 1946; Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 4, fila 9.
23. Arhiva Comitetului județean Ploiești al P.C.R., fond nr. 1, dosar nr. 11, fila 9.
24. Ibidem.
25. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 1, dosar nr. 10, fila 361.
26. Arhiva Comitetului județean Ploiești al P.C.R., fond nr. 1, dosar nr. 8, fila 11.
27. Scinteia, nr. 541, din 6 iunie 1946.
28. Frontul plugarilor nr. 395, din 7 iunie 1946.
29. Gh. Gheorghiu-Dej, Discurs rostit cu prilejul Congresului Frontului plugarilor din județul Someș; în cartea: O politică românească de realizări democratice, Editura P.C.R., 1946, pag. 290.
30. Indreptar pentru activitatea celulelor de partid la sate, Arhiva Comitetului județean Galați al P.C.R., fond nr. 1, dosar nr. 1, fila 33.
31. Scopul acordului B.D.P., Arhiva Comitetului județean Ploiești al P.C.R., fond nr. 1, dosar nr. 20, fila 1.
32. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 6, fila 137
33. Idem, fila 201.
34. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 1, dosar nr. 10, fila 226.
35. Idem, fila 379.
36. Idem, fila 385.
37. Idem, fila 226.
38. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 5, fila 154.
39. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 6, fila 9.
40. Ibidem.
41. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 1, dosar nr. 7, fila 1.
42. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 5, fila 117.
43. Arhiva Comitetului județean Cluj al P.C.R., fond nr. 28, dosar nr. 1, fila 65.
44. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 6, fila 303.
45. Arhiva Comitetului județean Cluj al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 1, fila 66.
46. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 5, fila 16.
47. Arhiva Comitetului județean Galați al P.C.R., fond nr. 32, dosar nr. 5, filele 7, 8 ;fond nr. 2, dosar nr. 34 (întreg dosarul).
48. Arhiva Comitetului județean Bihor al P.C.R., fond nr. 8, dosar nr. 13, filele 1, 6.
49. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 6, fila 271.
50. Arhiva I.S.I.S.P, cota 1. XXX-2.
51. Idem, cota I. XXX-5.
52. Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 5, fila 220.
53. Ibidem.
54. Arhiva Comitetului județean Galați al P.C.R., fond nr. 1, dosar nr. 1, fila 92.
55. Idem, fila 224.
58. Scinteia nr. 692, din 1 dec. 1946, Fr. plugarilor, 29 nov. 1946.
57. Procesul conducătorilor fostului P.N.Ț., Editura de stat, București, pag. 47-52.
58. Scinteia nr. 692, din 1 dec. 1946.
59. Idem, nr. 686, din 24 nov. 1946.
60. N. Ceaușescu : P.C.R. continuator al luptei revoluționare și democratice a poporului român, al tradițiilor mișcării muncitorești și socialiste din România, Editura politică, București, 1966, pag. 59.

**LA CONTRIBUTION DU „FRONT DES LABOUREURS“ A LA VICTOIRE
AUX ÉLECTIONS GÉNÉRALES DE NOVEMBRE 1946**

(R é s u m é)

A l'aide d'un abondant matériel documentaire inédit des archives centrales et locales, ainsi que de la presse démocratique du temps, l'auteur fournit une précieuse contribution à la connaissance de l'apport de l'organisation démocratique-paysanne dite le „Front des laboureurs“ à la victoire des forces démocratiques aux élections de novembre 1946.